

1 ועל-אחת-כמה-וכמה מאומות העולם; ועל-ידי מתן-תורה - כפי שנתגלה במדרש תהלים ונתפרש על-ידי
2 הבעל-שם-טוב - נפעל שענין זה יהיה בגילוי.

3 אך עיקר החידוש דמתן-תורה הוא - ש"השכינה שורה בישראל", היינו, לא רק כח הפועל בנפעל,
4 שהיה גם קודם מתן-תורה, אלא דרגת השכינה שלמעלה מהעולם.

5 ועוד זאת, שהשראת השכינה בישראל היא באופן גלוי לכל העולם - "עדות הוא לכל באי עולם",
6 כפי שהיה בבית המקדש, ששם היו רואים בגלוי השראת השכינה, ועד שאפילו גוי - אילו היה מותר
7 לו להכנס לבית המקדש, היה רואה זאת בעיני בשר - על-ידי "נר מערבי, שנותנין בה שמן כנגד חברותיה,
8 וממנה היה מדליק ובה היה מסיים"¹³.

9 ה. וענין זה צריך להיות גם עתה:

10 אף-על-פי שחרב בית המקדש ולא מדליקים את המנורה - הרי החורבן הוא רק בנוגע לגשמיות של
11 בית המקדש, ואילו ברוחניות - שעל זה אין שליטה לגוי כו' - נשאר כל הענינים כמקודם⁴⁵.

12 וזוהי גם נתינת-כח שיבואו מן ההעלם אל הגילוי, והיינו, שיהיו לא רק ברוחניות, אלא יומשכו ויתגלו
13 גם בגשמיות, ועד שיקויים היעוד⁴⁶ "ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר", בביאת משיח
14 צדקנו במהרה בימינו ממש.

* * *

15 ו. אף-על-פי שענינה של המנורה הוא להאיר את העולם, מכל-מקום, הדלקת המנורה לא היתה בכל
16 מקום בעולם, גם בחוץ לארץ, ואפילו לא בירושלים, מחוץ להיכל, אלא בהיכל שבבית המקדש דוקא,
17 ומבית המקדש היתה אורה יוצאה לכל העולם, על-ידי "חלוני שקופים אטומים", שנעשו באופן כזה
18 שעל ידם יתפשט האור להאיר בחוץ (כנזכר לעיל סעיף ב).

19 ועל-דרך-זה בנוגע לעבודתו של כל אחד ואחת מישראל להאיר את העולם - שההתחלה צריכה להיות
20 על-ידי ההדלקה בבית המקדש שבו, שזוהי פנימיותו, נקודת היהדות, שהיא בשלימות אצל כל אחד ואחד
21 מישראל (כמו שבית המקדש הרוחני הוא בשלימותו גם בזמן הזה), ואי אפשר לפגוע בה חס-ושלום,
22 כידוע בענין "וכבודי לאחר לא אתן"⁴⁷, שלכן "אפילו קל שבקלים ופושעי ישראל מוסרים נפשם על
23 קדושת ה'", שזהו מצד נקודת היהדות כו', ש"כשבאים לידי נסיון בדבר אמונה . . אזי היא נייעורה משנתה
24 כו', וכמו שכתוב⁴⁸ ויקץ כישן ה', לעמוד בנסיון כו', כמבואר ב'תניא'⁴⁹; ומשם צריך להמשיך גם בכל
25 רמ"ח אבריו כו', ועד שיאיר גם בעולם.

26 וכשם שהדלקת המנורה בבית המקדש צריך להיות באופן של "נר תמיד"⁵⁰,

27 - שהרי אף שהנרות היו דולקים "מערב עד בוקר"⁵¹, הנה נוסף לכך שלפי שיטת הרמב"ם⁵² יש מצוה
28 מן התורה להדליק את הנרות גם בבוקר, כך שהיו דולקים כל היום, הרי לכל השיטות ישנו נר המערבי,
29 שבזמן שישראל עושין רצונו של מקום היה דולק כל היום, "תמיד" ממש⁵³ -

30 כך גם בעבודת האדם, שצריך להאיר תמיד - לא רק ביום הכיפורים, בשבת או בשאר יומי דפגרא,
31 אלא גם בימות החול, ולא רק בעת רצון, כמו בזמן התפילה ולימוד התורה, אלא גם בשעה שעוסק
32 בעניני העולם, צריך להיות ניכר ש"השכינה שורה בישראל", ובאופן ש"עדות הוא לכל באי עולם",
33 היינו, שגם הגוי רואה שלמרות שמדובר אודות אדם כמותו, שיש לו רמ"ח אברים ושס"ה גידים כו',
34 הרי הוא שונה ומובדל מכל העולם, ועל-ידי-זה מאיר את העולם.

(49) פי"ח"ט.

(50) ר"פ תצוה. אמור כד, ב.

(51) תצוה שם, כא. אמור שם, ג.

(52) הל' תמידין ומוספין פ"ג ה"ריב, ובנ"כ שם.

(53) ראה פרש"י שבת כב, ב.

(45) ראה גם תורת מנחם - התועודיות חמ"ו ע' 103. וש"נ.

(46) ישע"י מ, ה.

(47) שם מב, ח. מח, יא. וראה גם תורת מנחם - התועודיות

ח"כ ע' 122 הערה 87. וש"נ.

(48) תהלים עח, סה.